

- мінімальні вимоги до апаратного забезпечення (обов'язковою умовою є лише наявність доступу до мережі Інтернет);
- більшість наданих хмарних сервісів високого рівня досить прості в освоєнні та використанні;
- можливість раціональної організації і контролю (в режимі online) спільної роботи студентів і викладачів над спільним проектом;
- хмарні офісні пакети мають функцію спільного доступу, яка може спростити викладачам процес перевірки результатів аудиторної і позааудиторної роботи студентів [3, с. 318].

Слід зазначити і незначні недоліки використання хмарних технологій в освіті, які не впливають на дидактичні можливості та переваги. До негативних моментів слід віднести: обов'язкову наявність у користувача високошвидкісного надійного доступу до Інтернету; залежність від хмарного провайдера; відсутність спеціальних стандартів і методик забезпечення захисту інформації та законодавчої бази застосування хмарних технологій.

Хмарні технології в Україні на даний момент не так широко поширені і досвід їх застосування в сфері освіти поки незначний у порівнянні з іншими країнами, проте, їх можливості досить перспективні, оскільки при переході на нові освітні стандарти хмарні технології формують нову інформаційну культуру викладачів і студентів, до того ж дозволяють зробити освітній простір відкритішим.

Таким чином, використання сучасних хмарних технологій в різних формах і на різних рівнях освітнього процесу дозволяє сформувати якісне освітнє середовище. Перспективна участь «хмарних» сервісів в освітній системі вищих навчальних закладів, безсумнівно, буде сприяти належній підготовці сучасних кваліфікованих фахівців, здатних вплинути на інформаційне становлення суспільства.

Список використаних джерел

1. Как IaaS и SaaS технологии меняют сферу образования URL: <https://habr.com/ru/company/1cloud/blog/343198/>.
2. NIST Definition of Cloud Computing v15 URL: <https://www.google.com/search?q=NIST+Definition+of+Cloud+Computing+v15&aq=chrome..69i57j69i60.1908j0j7&sourceid=chrome&ie=UTF-8>.
3. Онищенко Ю.Н. Светличный В.А., Минко П.Е. Облачные технологии в учебном процессе. Perspective directions of scientific researches: Collection of scientific articles. Coventry: Agenda Publishing House (United Kingdom), 2016. p. 315–320.

УДК 330

Гридин Д.О., Дімітрова К.М., Жильченко Д.В., студентки
 Науковий керівник – Чайкіна А.О., к.е.н., доцент
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
 (м. Полтава, Україна)

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ДІДЖИТАЛ-ІНСТРУМЕНТІВ У ВИЩІЙ ОСВІТІ: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

У зв'язку із пандемією Covid-19, а тепер ще й введенням воєнного стану в Україні, змінюються підходи до здійснення освітнього процесу. Станом на сьогодні багато ЗВО перейшли у дистанційний формат, проводять лекції та практичні заняття онлайн.

Відповідно виникає актуальність вибору діджитал-інструментів, які дозволять не втрачати якість освітнього процесу, забезпечувати потреби усіх учасників та будуть надавати широкі можливості для розвитку як здобувачам вищої освіти, так і викладачам. Практика впровадження дистанційної освіти показала, що велика кількість навчальних закладів не має системної роботи з цифровими платформами, тому часто викладачам доводиться самостійно шукати інструменти для освітнього менеджменту.

До найбільш застосовуваних та зручних у користуванні діджитал-інструментів (LMS-платформ – «learning management system») у вищій освіті можна віднести наступні :

Google Classroom, яка є найпопулярнішою платформою для дистанційної освіти, яка була створена корпорацією Google в 2014 році. В неї досить гарний функціонал та багато фічів, зокрема можна створити свій віртуальний клас, доступ до якого матимуть визначені вами студенти. Ця платформа є однією із найзручніших, оскільки має вбудовану інтеграцію з будь-якими інструментами Google (Docs, Sheet, Drive, Forms, Jamboard, Meet, Calendar).

Moodle – навчальна платформа, яка створена для об'єднання викладачів, студентів та адміністрації навчального закладу на одному майданчику. Moodle має велику спільноту користувачів, тому з легкістю можна знати поради для формування програми чи використання будь-якого функціоналу. Функціонал у платформи дуже гарний, можна створювати завдання, проводити онлайн лекції, завантажувати тестування тощо. Однак, на відміну від Google Classroom, «поріг входу» в розуміння функцій цієї платформи є набагато вищим.

Github Classroom – платформа, яка створена для викладачів технічних спеціальностей, бо на цій платформі можна автоматично створювати репозиторії студентів, відстежувати завдання, інтегрувати сторонні платформи та інструменти (наприклад, автоматичне тестування). Завдяки автоматичному оцінюванню коду студенти мають можливість одразу бачити свої результати та вносити зміни в проекти, якщо в цьому є потреба.

Edmodo, глобальна освітня мережа, яка допомагає всім учасникам навчального процесу спілкуватися між собою та користуватися навчальними ресурсами. Платформа передбачає доступ кураторів курсу до платформи для відстежування успішності, перегляду присутності та формування звітності.

МійКлас – українська платформа для менеджменту онлайн-навчання, на якій можна автоматично перевіряти завдання, використовувати для занять готові практичні й теоретичні матеріали з наявної бази, а також передавати щотижневий звіт про навчання.

Отже, сьогодні існує величезна кількість діджитал-інструментів, які надають можливість викладачам забезпечувати освітній процес на високому педагогічному рівні. Вибір інструменту залежить від того, для яких потреб буде використовуватись ресурс. Головна вимога, щоб усі матеріали були у відкритому доступі для здобувачів вищої освіти та на платформі була можливість здійснювати активну комунікацію. Адже сьогодні викладач – це партнер, який направляє здобувачів у напрямку отримання ними якісної професійної підготовки, надихає на творчість та саморозвиток.